

تأکید رئیس فراکسیون سمن های مجلس بر تحول در فرهنگ نیکوکاری: از «کمک» تا «احسان پیش دستانه»

در حاشیه ی مراسم اهدای هزاران بسته تحصیلی به کودکان مناطق محروم، رئیس فراکسیون سازمان های مردم نهاد مجلس شورای اسلامی با تأکید بر اینکه فرهنگ کمک به همنوع در ایران به یک باور نهادینه شده تبدیل شده است، خواستار ارتقای این فرهنگ از سطح «کمک رسانی» متعارف به سطح «احسان» و پیشدستی در رفع نیاز نیازمندان بدون منت» شد. وی شناسایی خاموش و محترمانه ی نیازمندان واقعی را گام بعدی و برتر کار خیر در کشور دانست.

پایگاه خبری شبکه عاطفه ها در حاشیه ی مراسم با شکوه اهدای ۵۰۰۰ پک تحصیلی توسط بنیاد بین المللی خیریه «آبشار عاطفه ها» به دانش آموزان استان های کم برخوردار که روز سه شنبه ۱۸ تیرماه برگزار شد، دکتر سراج، رئیس فراکسیون سازمان های مردم نهاد (NGO) مجلس شورای اسلامی، در گفت و گو با شبکه عاطفه ها به تبیین دیدگاه های خود درباره ی تحول در فرهنگ نیکوکاری پرداخت.

ایشان در ابتدا با بیان اینکه فرهنگ دستگیری از نیازمندان و نوع دوستی در جوهری فرهنگی اسلامی و ایرانی ما ریشه دارد، تصریح کرد: «به نظرم ما در کشورمان خیلی نیاز نیست که در مورد ضرورت خیریه و دستگیری از دیگران کار فرهنگ سازی کنیم؛ چرا که این امر تا حد زیادی نهادینه شده است.»

از کمک تا احسان؛ حرکتی به جلو

رئیس فراکسیون NGO های مجلس نقطه ی کانونی صحبت های خود را بر لزوم برداشتن «گام بعدی» متمرکز کرد و گفت: «اما آنچه که بسیار مهم است این است که باید یک قدم بالاتر برویم. احسان این است که قبل از اینکه فرد نیازمند مجبور به دراز کردن دست نیاز شود، شما تشخیص دهید، شناسایی کنید و نیازش را برطرف کنید. این زیبایی کار را بیشتر می کند و از حالت کمک پنهانی نیز بالاتر است.»

سازوکار شناسایی؛ حلقه ی گمشده

دکتر سراج در ادامه بر ضرورت ایجاد «سازوکار» دقیق و هوشمند برای رساندن خیرات به دست نیازمندان واقعی تأکید کرد و افزود: «برای فراهم کردن این سازوکار، اولاً باید نیازمند را بشناسیم. باید در اطرافمان با دقت و با چشمی دلسوز و نه لزوماً چشم خریدار، ببینیم چه کسی واقعاً نیازمند است. نباید اجازه دهیم اتفاق بیفتد که فردی مجبور به دراز کردن دست شود.»

معلمان، پیشقراولان شناسایی نیازمندان

وی معلمان به ویژه در مقطع ابتدایی را یکی از کلیدی ترین حلقه های این زنجیره ی شناسایی دانست و توضیح داد: «به عنوان مثال، می توان با معلمان در ارتباط بود. معلم وقتی می بیند دانش آموزی برای یک ماه متوالی با کفش یا کاپشن پاره به مدرسه می آید، درمی یابد که این خانواده امکان خرید ندارد. ممکن است خانواده به خاطر عزت نفسش، هرگز علنی اعلام نیاز نکند و حتی با سختی بسیار نیاز را تأمین کند، اما این مشاهدگی ساده می تواند ما را برای کمک رسانی محترمانه هدایت کند.»

مثالی از زندگی روزمره

نماینده مجلس برای عینی تر کردن بحث، مثالی از زندگی روزمره زد: «شما در مغازه می بینید فردی (مرد یا زن) کالایی را می بیند، چندبار قیمت آن را می پرسد و در خرید مردد است. این احتمالاً نشان می دهد که او بودجه ی کافی ندارد. در این لحظه می توان به فروشنده گفت: «هرچه این بزرگوار خریدند، پولش را از من بگیرد.» این یک عمل احسانانه است.»

دکتر سراج در پایان، نقش سازمان های مردم نهاد و خیریه ها مانند «بنیاد بین المللی آبشار عاطفه ها» را در این فرآیند حیاتی خواند و خاطرنشان کرد که باید بسترهای قانونی و اجرایی برای تسهیل و تقویت اینگونه اقدامات پیشدستانه و محترمانه بیش از پیش فراهم شود.

این مراسم با اهدای بسته های لوازم التحریر به دانش آموزان نیازمند به پایان رسید.